232

1

Готова за печат!

ПЕТЪКЪ И СЪБОТА.

11 година

23 школна лекция на 1 мл.ск.кл. б.з.ч.с. тихо меко приятно време.облачно.лята тъмна.

18. мартъ 1932 г. петъкъ с.

ИЗГРѢВЪ.

6.3 ч.с.

ПЕТЪКЪ И СЪБОТА.

Отче нашъ.

Чете се темата: "СВОЙСТВАТА НА ЧИСЛАТА". Идущиятъ пътъ пишете върху НАЙ-СВОбодната ТЕМА.

СЕГА ЩЕ ВИ ДАМЪ ЕДИНЪ РЕБУСЪ. Това е единъ ребусъ, който съществува въ природата. Прѣдставете си сега, че вие сте единъ беденъ студентъ въ училището, и ви недостигатъ срѣдствата; вие искате назаемъ хиляда и петстотинъ лева отъ нѣкой вашъ приятель, и той ви изпраща. Вие искате 1500, пъкъ то погледнато философски, колко прави? 1 и 5 - 6. Значи нѣщата могатъ да станатъ, а могатъ и да не станатъ. А това значи. Или пъкъ ще станатъ така, както ти никога не си мислилъ, но все ще излѣзне нѣщо. Прѣдставете си, че вие тудаизлѣзе, рите едно яйце, не го знаешъ какво ще е, ако е едно кокеше яйце, то ще излѣзе нѣкое пиле, ако е отъ малката патица, или отъ голѣма патица, или нѣкоя пуйка. То слѣдъ като излѣзе отъ яйцето, ти ще знаешъ, какво се е крило въ яйцето. По-рано не можешъ да знаешъ.

Сега този господинъ ви казва: не мога да ви дамъ 1500 лева, но, казва, мога да ви дамъ 15 лева. Тѣзи 15 лева, казва той, вие ще ги умножите на числото 10. 10-тѣ на 10, слѣдъ това той казва, ще ги намалите съ числото 2, и пакъ ще го умножите съ числото 20. 15 по 10 -2 по 20. 13 по 20 и 4 равно на Х. Казва, ще имате търпение. Или казано друго яче, той като праща тия пари, казва: ще потопите това число въ една чаша вода, и слѣдъ като го потопите 10 пъти, то донѣкадѣ ще даде основата на това число, слѣдъ това ще извадите числото 2. Въ дадения случай ще го омиете, а числото 2 като го потопите 2 пъти въ водата, ще го изтриете. Тури изваждането. И слѣтъ това като извадите 2. колко оставатъ? Остава числото 13. Това число ще го умножите на 20. Или ще го потопите 20 пъти въ една вода, взета отъ 4 извора, значи, водата е събрана отъ 4 планински извори, и ще придобиете една сума Х, която ще ви служи за цѣла година. +13 по 20+4 = Х. Въ кабалата тази задача може да се рѣши, изисква се врѣме; въпросътъ за какво врѣме не може да се рѣши, но тази задача напълно е осъществима. 5 години като работите върху тази задача, ще я рѣшите, и ще имате срѣдства не само за една година, но ще имате срѣдства за 15 години - +15 години. Да допуснемъ, че това са 15 хитени зрънца, взети отъ много добро качество. Първата година слѣдъ като ги посадите, всѣко зърно ще даде по колко? По 60 зърна. 15 по 60 колко правятъ? 900 зърна. Добрѣ. На втората година, ако тѣзи 900 зърна ги умножите на 60 колко прави? 54000. Въ третата го дина увножете го на 60. 3240000. 4-тата година? 194,400,000.

Но представете си,че този човѣкъ ви праща числото 15. Праща ви 15 породисти кокошки,на които всѣко яйце струва по 150 лева ,колко ще струватъ,ако ви носятъ два мѣсеца? И вие ще имате достатъчна сума. Това сж живитѣ числа,които работятъ въ природата. Разбирасе тия числа ще бждатъ такива,че който яде ще оздравѣе отъ тѣхъ;ако е боленъ трѣскавъ,той ще оздравѣе,и затова струватъ по 150 лева. Послѣ,и най-слабитѣ хора,ако ядатъ едно такова яйце,той става силенъ. Привидно човѣкъ може да се обезсърдчи,който не разбира законитѣ въ природата,но има извѣстни идеи,които мязатъ на тия кокоши яйца. Като изядешъ едно кокоше яйце,има мисли,нѣкой идея като влѣзне въ човѣка,тя маже да прилича на такова яйце.Такава мисъль като влѣзне въ ума ти,веднага ще дойдатъ сили.

Да ви прѣведа единъ анегдотъ. Вървѣлъ единъ дълго врѣме по свѣта, не му вървѣло,едва ималъ 2000 лева въ джоба си,и се спира при единъ дервишъ, и го пита: кои дни въ живота сж най-щастливи,за да работи,и въ какво трѣбва да вложи паритѣ си? Дервишътъ му казалъ НАЙ-ЩАСТЛИВИЯТЪ ДЕНЬ Е ПЕТЪКЪ,а най-НЕЩАСТЕНЪ ДЕНЬ Е СЪБОТА. И ако въ петъкъ започнешъ търговия ще успѣешъ,но ако въ събота започнешъ търговия,всичко ще пропадне.Но за да успѣешъ,ще ми дадешъ всичкитѣ си пари,които имашъ въ джоба си,и ако ми ги дадешъ,ще успѣешъ,пъкъ, ако не ми ги дадешъ,нѣма да успѣешъ,нѣма да ти върви,и човѣкъ нѣма да станешъ. Значи,му стува вази идея 2000 лева. И послѣ дервишатъ му казалъ,като отивашъ на пжть,всѣка работа,която ще вършишъ,ПОМИСЛИ ДВА ПЖТИ,ДАЛИ ТИ Е ЗА ДОБРО,ИЛИ ТИ Е ЗА ЗЛО. За щастие този човѣкъ изведнажъ извахда и дава 2-тѣ хиляди лева,и плаща и си тръгва. Мисли върху задачата си. Сега какво е станало,станалъ ли е той щастливъ? Е,станалъ е разбира се,щомъ е далъ,не се дави този човѣкъ. Това примѣрътъ показва. Връща се той дома си,но безъ петъ пари,но научилъ кой день е щастливъ и кой е нещастенъ. 20 години той билъ настрани отъ жена си,и като идва вихда жена му,и при нея единъ младъ момъкъ,седи прѣгръща я и цѣлува я. Той си казалъ,ако не бѣхъ ходилъ при дервиша,щѣхъ да му тегля куршума,но понеже ходихъ и сега зная,ще помисля за добро ли е или за зло.И си казва:чакай да видя за добро ли е или за зло,турга си ухото и слуша,разбира,че този младия момъкъ билъ неговия синъ,който цѣлува майка си. Питамъ 2-тѣ хиляди,които той е далъ,той е намѣрилъ щастливото число. А този день е билъ петъкъ!

Та нѣщата въ живота,които се обясняватъ имать своитѣ добри стана. И сега хората,които вървятъ по този пжть,тѣ се намиратъ въ положението на този който търси щастието. Сегашнитѣ хора сж при дервишина.И трѣбва да имъ кажеше,че има единъ щастливъ день и единъ нещастенъ день,и тѣ трѣбва да се върнатъ,и да дадатъ всичко отъ джоба си,и ако не дадатъ всичко отъ джоба си,тѣ нѣма да се научатъ. Този законъ е вѣренъ въ природата. Природата зар да ти даде нѣщо,тя

Като идешъ при нея, тя ще те обере, ще те обере. Каквото имашъ въ джоба си, всико на което разчиташъ, ще ти го вземе. Понеже тия пари, това е слабото, и ти разполагашъ съ щастливия день, щомъ знаешъ деньгъ на щастието, то носи много по-голѣмо щастие, и ти богаствно ще имашъ колкото искашъ, отъ 2-тѣ хилади ; а при нещастния день, ти и милиони да имашъ, ще ти ги вземе. Ще носишъ паритѣ въ банката, срѣщнешъ разбойници налагатъ те и ще ти вематъ паритѣ.

Сега, кой е щастливия день? Петъкъ. Въ петъкъ нѣкоя царска дъщеря се къпе въ рѣката, дави се, но ти я извадишъ, и твоята работа се оправи. Ти вървишъ изъ пътя закасалъ си, а нищо не ти коствува да я извадишъ отъ рѣката. Ти не знаешъ, кой е този, който се дави, но тъй се случва, че тя е царската дъщеря, а ти я изваждашъ, и отъ тамъ насѣтнѣ и богатство ще имашъ и щастие ще имашъ, но работата е да извадишъ царската дъщеря! Та казвамъ, струва си да дадешъ 2000 лева, да не пропаднешъ въ ржцѣтѣ на разбойницитѣ. Прѣведете сега въ живота, кое е разбойникъ? Нѣкой пать ходили ли сте на кръчма, имали ли сте приятели кръчмари? И ако те срѣщне кръчмаръ, той ще ти каже така. Пе между васъ Драганъ има ли? /не/. Тогава може да ви говоря. Той казва: Драгане, отдавна не си идвалъ, имамъ 15, 20 нови бъчви, много хубаво вино, и десетъ годишенъ пелинъ, ела да те почерпа. А кръчмарьтъ е много щедъръ, той винаги пълни чашата, но слѣдъ като пиешъ, той винаги пише на тевтера си. Непостигнатитѣ желания въ свѣта, това е туй, което не може да се постигне, това е заведението на кръчмаря. Ти ще пиешъ и ще плащашъ. Въ това отношение интересно е, че онзи, който учи хората да пиятъ, той самъ е трѣзъ. Кръчмарьтъ е най-трѣзъ отъ всички, той никога не може да бѫде пияница ватрѣ въ своето заведение той е образецъ на трѣзвеностьта! Той казва: Драгане, не пий толкова, една чаша е достатъчна. На този името му е Драганъ, защото Иванъ никога не може да пие. Иванъ постникъ може да стане, и главата на човѣка може отреже, да отсѣче, но пияница никога не може да стане! И да ви се каже, защо не може да стане пияница. За да образувашъ ти това, което може да опие човѣка, ти трѣбва да спрешъ движението у него. Това, което опива, ти трѣбва да го туришъ въ бъчва, то не трѣбва да тече постояно, ти трѣбва да го ограничишъ, и то добива свойство да опива. Значи въ Ивана има нѣщо, което постояно тече. Въ свѣта има ли нѣкоя чешма, която опива хората? Виното не може да стане чешма. Всичко можешъ да направишъ, но да направишъ чешма отъ вино да тече -никога. И никой не се е опитвалъ да направи отъ вино чешма. Отъ бъчва можешъ да направишъ да тече, но не е чешма.

Сега това сж прѣносни работи, трѣбва да се занимавате съ идеитѣ. Азъ ги наричамъ реалнитѣ идеи, а не маханическитѣ идеи. Кои идеи сж реални? Които растатъ и се развиватъ и даватъ храна. Тѣ сж реални идеи. Реално е житото, реална е царевицата, реални сж ябълката и крушата. А нереални нѣща сж кои? Онѣзи въображаемитѣ, които си прѣдполагашъ, ти кажешъ: единъ день азъ ще бѫда богатъ.

Но въ свѣта има ли богати хора? И въ свѣта сиромаси хора нѣма.

Сега въ какво седи отношението: пълнота и празнота. Запримѣръ казвашъ: чашата е празна. Но чашата празна може ли да бѫде? Слѣдъ като се изпразни чашата отъ водата, тя е пълна съ въздухъ. И слѣдъ като извадишъ въздуха отъ тази чаша, тя е пълна съ свѣтлина. И като извадишъ свѣтлината, тази чаша е пълна съ животъ. Е питамъ тогава, казватъ: той може да се изпразва. Значи, тия съдържания, които чашата съдържа, могатъ да се изпразватъ. Но ти никога не можашъ да изпразвашъ съдържание на чаша. Туй което седи въ природата! Ти никога не можешъ да изпразнишъ пълното съдържание, което природата е вложила. Запр. ученитѣ хора сега впрѣгатъ силитѣ, които сѫ въ природата. Но никога ученитѣ хора нѣма да рѣшатъ да лишатъ хората отъ тѣзи елементи на всички сили въ природата.-Да извадатъ всичко отъ тѣхъ. Значи, и ако могатъ да извадатъ, всичката тази материя и енергия трѣбва да се прѣвърне въ нѣщо друго. Нѣщата въ свѣта не се губатъ. Въ дадения случай всѣки може да бѫде нещастенъ; слѣдъ като образувашъ въ себе си единъ навикъ, който никога не е съществувалъ, ти можешъ да бѫдешъ щастливъ или нещастенъ. Да допуснемъ, че си ходилъ босъ, както ходатъ животнитѣ, не знаешъ какво нѣщо е обуща, птицитѣ млѣкопитающитѣ нѣматъ обуща, но единъ день ти носишъ хубави обуща, както азъ нося сега. Носишъ хубавото и ти е приятно, но допуснете единъ день ти нѣмашъ обуща, ходишъ босъ. Ти си свикналъ на на положението съ обуща, и искатъ да те научатъ да ходишъ босъ, неприятно ти е вече. Или научилъ си да пиешъ винце; щомъ не ти дадатъ, неприятно ти е, нещастенъ си. Щомъ имашъ извѣстенъ навикъ, който притежавашъ...

Всѣко едно желание, което може да се зароди въ душата ти, ако това желание ти не можешъ да го притежавашъ, ти можешъ да се чувствувашъ щастливъ или нещастенъ Ако на това желание не ти се дадатъ условия да го притежавашъ, ти не се чувствувашъ щастливъ, но нещастенъ. Но нѣкой пѫть и слѣдъ като си го опиталъ, ти е пѫ неприятно. Природата има два метода да цѣри отъ образуването на навици. Тя нѣкой пѫть тури минусъ, а втори пѫть тури плюсъ. - +. Нѣкой пѫть тури така + - нѣкой пѫть тури два минуса - -, а нѣкой пѫть два плюса + + . мога да ви прѣведа единъ анегдотъ, единъ ученикъ отъ варненската гимназия, бѣднякъ, издържали сѫ го. Тамъ има единъ прочутъ гостилничарь Шишко, единъ день отива този ученикъ при гостилничаря, и му казва: Шишко, дай ми отъ най-хубавото ядене, и Шишко мисли, че той е получилъ отъ баща си пари, дава му една панища, двѣ, три, четири, и чака Шишко. Това се случава на "Мусалата", отъ лѣва страна била гостилницата въ Варна, чака го да плати, ученикътъ му казва, ше извинишъ, днесъ бѣхъ много натъженъ, и затова ядохъ много., а нѣмамъ пари. Бе синко, казва Шишко, яхъ една панища, а ти 4 паници изяде?. За едната хайде отъ мене да мине, но третѣ? Хваща го и го налага хубаво въ гостилницата, и послѣ го изритва навънка. заради 3-тѣ пан ници го бие.

Едната -даромъ, азъ съмъ щедъръ, но за третѣ? Той излиза, другитѣ го питатъ, какво се разправяше съ Шишко? -Имахъ да му давамъ, пъкъ нѣмахъ паро, че ме би. Ама хранилъ ме е затова. Та казвамъ, този анегдотъ въ живота е вѣренъ, нѣма нѣкой отъ васъ, който да не е прѣтърпѣлъ този крахъ. Всѣ въ нѣкоя гостилница има такива кризи. Всѣки човѣкъ все е прѣтърпѣлъ нѣкоя криза въ живота. Но тия кризи не сж опрѣдѣлини въ природата, ние ги опрѣдѣляме, ние ги създаваме и ставаме нещастни. Ти си създадешъ една фиксъ идея, искашъ да я постигнешъ. Имаше единъ българинъ, 60 години той се занимаваше съ идеята за ПЕРПЕТУУМЪ МОБИЛЕ, и казва, сподучихъ вче, имамъ единъ моделъ. Ходилъ въ Русия, тамъ демонстриралъ идеята. Единъ день единъ нашъ приятель му казва, ти знаешъ ли твоето изобретение поне дай го тукъ в братството. Но този човѣкъ го подозира, и си казва: искатъ да ми вематъ изобретението. И отъ тамъ насѣтнѣ не стжпи вече тукъ. Загази той, но идеитѣ си за ПЕРПЕТУУМЪ МОБИЛЕ не даде. Но тази идея не м може да се разрѣши, не може да се осжществи, но той се докачи, какъ тъй искатъ да му вематъ идеята. Той въ другъ свѣтъ държи една теза. Боленъ е билъ, излекувалъ се, но като дойде до ПЕР. МОБ6/. той се въодушеви, разбира отъ математика и геометрия тамъ е доказалъ всичко, и казва, много малко ми трѣбва още. И въпросъ тъ е разрѣшенъ. Но въ практическото му приложение му остава още малко.

Та всѣки единъ човѣкъ все си има по една идея на перпетуумъ мобиле. Или азъ наричамъ, всѣки единъ отъ васъ все си има една идея, която не може да постигне, и той се занимава съ послѣдната задача на П.М. Когато човѣкъ свърши всичкитѣ си работи въ свѣта, че нѣма какво да прави, тогава може да се занимава съ П.М. Не че тя е лоша идея, отлична идея, но законътъ на природата не работи. Занимавай се най-първо съ най-маловажнитѣ работи, разрѣшавай тѣхъ, че тогава тури П.М. и като разрѣшишъ П.М. трѣбва да бждешъ нѣкой магъ, гений въ свѣта, мждрецъ! Но трудна задача е. И Или въ живота си не разрѣшавайте П.М. нека има една задача на П.М. да остане нѣщо неразрѣшено. Вие и безъ да искате, пакъ ще остане нѣщо неразрѣшено.

Станете сега.

САМО СВѢТЛИЯТЪ ПжТЬ НА МждРОСТЬТА ВОДИ КЪМЪ ИСТИНАТА!

ВЪ ИСТИНАТА Е СКРИТЪ ЖИВОТА!

-- --

7-10.ч.с.